

SOSIALISHOVINISTIT JA INTERNATIONALISTIT

Sosialishovinistit, kavallettuaan sosialismin ja siirryttyään „omien” kapitalistiensa puolelle, ovat luonnollisesti jakautuneet kapitalistien sodassa muodostaman ryhmittymisen mukaisesti. Yhtä luonnollista on sekin, että tämä jakautuminen on väliaikaista. Plehanov ei halua neuvotella Scheidemannin kanssa, mutta sama Plehanov puolustaa sosialishovinistien „Internationalea”, joka on kavaltaanut sosialismin. Toisin sanoen: Plehanov kannattaa suhteiden katkaisemista Scheidemanneihin *siksi aikaa*, kunnes hajaannus jatkuu niiden kapitalistien välillä, joiden asiamiehiä sekä Plehanov että Scheidemann ovat. Plehanov ryhtyy kannattamaan yhtenäisyyttä Scheidemannien kanssa sen jälkeen kun „herrat” (s.o. kummankin maan kapitalistit) tekevät sovinnon keskenään. Ei voida kieltää, etteikö Plehanovin kannanotto olisi johdonmukaista — se on johdonmukaista sosialismin *kavaltamista*, johdonmukaista kapitalistien palvelemista ei pelosta, vaan antaumuksesta.

Ei ole ihme sekään, että kansainvälisen sosialistisen „keskusta”-virtauksen edustajat (Kautsky y.m.), jotka kannattavat „yhtenäisyyttä” yleensä sosialishovinistien kanssa, suostuvat osallistumaan konferenssiin, jota Scheidemannin asiamies Borgbjerg järjestää, tahi järjestävät tuota kansainvälistä „socialistista” konferenssia itse (kuten Pietarin työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvoston Toimeenpaneva komitea) *yhdessä* Scheidemannien ja Plehanovien kanssa⁸¹. Ei ole ihme, että meidän venäläiset „keskustalaiset” „Rabotshaja Gazetasta” suuttuivat kovasti puolueellemme, kun se kieltäytyi osallistumasta Borgbjergin järjestämään konferenssiin.

Saimme eilen illalla sähkeen Tukholman-kirjeenvaihtajaltamme:

„Haase, Longuet osallistuvat konferenssiin. „Spartakus” kieltäytyi”.

„Spartakus” eli „Internationale” ryhmäksi Saksassa nimitetään sitä ryhmää, johon kuuluu Karl Liebknecht. Varsinkin ne, joille on hyötyä korttiin sekoittamisesta, ovat viime aikoina pitäneet suurta hälyä siitä, että Liebknechtin ryhmä on muka liittynyt kautskylaisten kanssa uuteen „Saksan riippumattomaan sosialidemokraattiseen puolueeseen”. Tosiasiallisesti Liebknechtin ryhmä ei ole yhtynyt täydellisesti kautskylaisten kanssa, vaan se on säilynyt järjestöllisesti itsenäisenä ja tehnyt vain väliaikaisen ja ehdollisen liiton sosialishovinisteja vastaan.

Ylempänä esitetty sähke vahvistaa tämän vieläkin keran. Kun päiväjärjestykseen asetui käytännönkysymys, kun piti viipymättä vastata tarkasti ja selvästi siihen, lähdetäänkö kulkemaan yhdessä Scheidemannien ja heidän asiamiestensä kanssa, niin K. Liebknechtin ja hänen ryhmänsä liitto Kautskyn ja kumpp. kanssa *hajosi heti paikalla*.

Eräät toverit pelkäsivät, että Borgbjergia koskeva päätöslauselmamme saattaa „eristää” meidät.

Ei, toverit! Se eristää meidät *horjuvista*. Horjuvia ei voida auttaa mitenkään muuten kuin siten, että lakataan itse horjumasta.

Tapahtumat ovat vahvistaneet erittäin täydellisesti ja erittäin nopeasti sen, että Borgbjergia vastaan suunnattu päätöslauselmamme oli oikea. Saksalaisten kautskylaisten (Haase) samoin kuin ranskalaistenkin (Longuet) horjunta yhä vielä jatkuu, he suostuvat osallistumaan sosialishovinistien kanssa pidettäviin neuvottelukokouksiin eivätkä rohkene toimittaa lopullista rajankäyntiä heidän kanssaan.

Meidän puolueemme, joka on ottanut tehdäkseen aloitteen tuollaisessa lopullisessa rajankäynnissä, *on jo ryhtynyt* liittämään yhteen III Internationalen aineksia. Meidän taktiikkamme ja K. Liebknechtin ryhmän taktiikan yhdenmukaisuus ei ole mikään sattuma, vaan eräs askel syntyvän III Internationalen luomisen tiellä.